

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ DE CULTURA

Redacció i Administració:
Jaume I, 98

Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

La propietat de la terra

Abans de la Dictadura, molts candidats a diputats a Corts, si volien sortir triomfants, havien d'esmersar grans quantitats en la compra de vots, sobretot si es dedicava a aquesta compra el seu contrincant. No podia aspirar a aquest càrrec cap pobre si un benefactor o el partit no l'ajudava econòmicament.

En les eleccions de diputats a les Corts Constituents que ara fa un any tingueren lloc, però, es féu ús d'un nou procediment per a arreplegar vots que donà un gran resultat als que l'empraren: els sortí molt econòmic i els proporcionà els vots a milers. Fou el de prometre als pagesos que els passarien a propietaris de les terres que conreen si els feien sortir triomfants. Foren els propietaris i no el candidat els que havien de pagar els vots.

Tots sabem que foren els senyors Companys i companyia els que utilitzaren en gran escala i amb èxit i sense escrúpols aquest procediment.

Avui, ja diputats, s'ha de confessar que és ben diferent el llenguatge que usen davant dels altres diputats de les Corts Constituents, que són gent de més o menys cultura, del que usaren davant dels senzills pagesos.

Heu-vos ací, com a prova, trossos del discurs que hi pronuncià el senyor Serra i Moret, en la sessió del dia 18 de maig, en tractar-se del problema agrari:

«Aunque hablo desde los bancos de la Comisión, no lo hago en nombre de ella, sino en el mío propio, o mejor dicho, ostentando la representación del grupo parlamentario de Izquierda republicana catalana...

Reconozco que nosotros estamos en unas condiciones muy favorables ante este problema porque, en realidad, en Cataluña no existe, o, por lo

menos, con la magnitud con que se presenta en otras regiones de España, porque en Cataluña, como todos sabéis, lo que se llama problema agrario se reduce simplemente a cuestiones de derecho civil, a revisión de contratos, a liquidación de censos, a liquidación de enfiteusis y de laudemios, en una palabra: a cosas que se pueden resolver fácilmente dentro de los cauces jurídicos actuales, salvo, naturalmente, aquello que representa algo nuevo, como es la consideración de los trabajadores que han puesto su esfuerzo sobre una tierra y han producido así un elemento de valor muy superior al de la misma tierra; eso que se llama el problema del «rabassaire» y en el cual hoy casi todos estamos de acuerdo, o casi todos estamos convencidos en que el derecho del «rabassaire» debe ser preferente al del propietario y que considerada como censo, o como servidumbre, o como carga, tiene que redimirse, si es posible, siempre en favor del «rabassaire».

El no tener nosotros este problema agrario, ... y he visto realizado en mi propia familia ese gran ideal, he visto como allí se ha creado una unidad agraria desde los tiempos más remotos, como se ha completado toda una vida y cómo con el eje de esa propiedad rústica, que puede ser muy condicionada porque si lo hubiese sido igualmente hubiera realizado la misma función, han podido venir generaciones y más generaciones llevando a cabo una alta función social y también todos los ideales de la vida. He podido ver, señores, por mi propia experiencia, como aquella reabsorción tan temida, aquella nueva reversión al latifundio, no puede existir cuando existen verdaderos campesinos, y si yo examino el proceso histórico de mis propios bienes, veo que han aumentado desde el siglo XIV, que han aumentado considerablemente desde 12 hectáreas que tenía el primer asentamiento (unes 48 quarteres) después de seis siglos han llegado a 67 (unes 268 quarteres) y creo que

esto no constituye ningún peligro para el país ni ningún atentado al decho público ni tampoco ningún motivo de presión social; allí lo que se ha realizado ha sido una unidad agraria familiar, a lo que tiende, como ya sabemos todos, la nueva legislación de muchos países, a crear este bien de familia, este patrimonio familiar que nosotros debemos instaurar en nuestro país. Por consiguiente, y para terminar, digo que quisiéramos ver realizada la reforma, siguiendo este proceso histórico en las otras regiones de España. Nos interesaría que fuera así, que la gente que va a ser asentada no tuviera la obsesión de que el Estado providente les va a dar todo, que el Estado les va a sostener, que el Estado les va a perdonar sus deudas, que el Estado les va a alimentar sin trabajar, que el Estado va a subvenir a todas sus necesidades. Si nosotros ponemos en la tierra gente responsable, gente que tenga un sentimiento muy arraigado de independencia, que tenga un gran sentido de la responsabilidad la reforma será un hecho: para ello yo me atrevería a decir — y no quisiera que se me escapara una sola palabra de énfasis trascendental — que sería un bien para todos que nos reintegráramos por completo a nuestra tradición helénica y romana; con ella y con su inspiración, nuestro país ha realizado el gran milagro: nuestros riscos, nuestros arenales, toda la tierra ingrata de Cataluña, que lo es mucho, y de la cual, con todos los esfuerzos, no llega a cultivarse más de una cuarta parte, toda esta tierra se ha transformado, y lo que sería un paisaje lunar, como tantos hay en la Península, es allí un triunfo de color y de abundante producción.»

Aquesta tradició hellènica i romana que, segons el senyor Serra i Moret ha fecundat Catalunya, no és altra que el de respecte a la propietat privada familiar i si la nostra actual organització agrícola ha fet el miracle de fer floreixent la terra catalana; ¿per què els de l'Esquerra, per a fins electorals, atacaren els seus fonaments?

Cal una mica més de serietat en política!

JOSEP SANS I ROSSELL

La conferència del Sr. Trias

Diumenge passat tingué lloc el primer acte públic de la novella entitat Associació Catalanista.

Consistí en una conferència a càrrec del Dr. Josep M. Trias de Bes sobre el tema «Qüestions polítiques del moment».

Recordà els atropells de què ara fa un any fo-

ren víctimes els regionalistes per part de gent que no té, encara, la deguda civilitat. En canvi, són rebuts arreu amb més respecte els nostres oradors perquè tothom ha vist que no han enganyat mai, com altres han fet, al poble.

Els de la Lliga foren bescantats abans d'oportunistes i titllats de poc catalanistes perquè amb cordialitat volien resoldre el problema català dintre Espanya. Els de l'Esquerra, després d'haver tingut per programa una Catalunya independent, proclamaren una República catalana que sols visqué poques hores i que fou deixada amb l'esperança de què fóra federal la República espanyola.

La Constitució de la República, que fou votada també pel senyor Macià, no és tampoc federal i es posà la illusió en un Estatut d'ampla autonomia, projecte d'Estatut en l'elaboració del qual no intervinguérem nosaltres, però que votàrem i defensàrem perquè la seva aprovació significa l'autonomia de la nostra terra.

S'ha aprovat ja el primer article d'un Estatut per Catalunya i en ell es fa constar que Catalunya es constitueix en regió autònoma dintre l'Estat espanyol.

L'article primer del Reglament de la Lliga Regionalista diu precisament que l'objecte d'aquesta gloriosa entitat és el de treballar dins els mitjans legals per l'assoliment de l'autonomia de Catalunya dintre l'Estat espanyol.

L'Esquerra, doncs, en acceptar aquest article primer de l'Estatut, es fa seu el programa de la Lliga i en no mantenir la integritat del nostre Estatut i l'haver deixat córrer l'Estat català, la República catalana i la República federal fa ús de l'oportunisme que tant havia blasmat i que la Lliga havia adoptat perquè en política significa també eficàcia.

Convé que Catalunya aprofiti el màxim que en aquests moments pugui arrebregar, disposant-se a anar guanyant el restant dels seus drets en altres ocasions.

Digué que els esquerrans han ferit, per conveniències polítiques i per caprici, el sentiment religiós, sentiment que és respectat arreu del món civilitzat.

Recordà les promeses irrealitzables que per a obtenir vots feren en el període electoral els homes de l'actual situació davant dels pagesos, promeses i campanyes que han portat la desunió i la lluita on abans regnava l'harmonia i la pau.

Llegí trossos del «Diario de Sesiones», que proven com és ben diferent el llenguatge que

aquests homes usen a les Corts sobre l'organització de l'agricultura catalana del que usaven davant dels pagesos en el període electoral.

Digué, respecte el problema social, que s'ha d'anar corregint l'actual organització de la societat, fent que tothom disfruti del màxim benestar possible, respectant, però, a cada u la propietat dels béns legítimament adquirits.

Moltes vegades, i sobretot en acabar la seva conferència, el senyor Trias fou molt aplaudit pel públic que omplia completament la sala de l'Associació Catalanista.

Abans de marxar visità, en companyia del seu acompanyant senyor Calderó i d'elements de l'Associació, el magnífic camp d'esports que aquesta entitat està organitzant.

Reflexions

El jove intel·lectual de Mollet senyor Mayol se les heu, des de les planes de «Lluita», amb un tal Pedro Garcia, perquè, donant mostres d'una gran agilitat política, ha saltat de la «Unión Patriótica» a la «Confederació Nacional del Treball».

Se'ns ha dit que el jove Mayol pensa també ocupar-se, en una de les seves lluminoses «Remarques», d'un tal Llorenç Pascual perquè donant un exemple d'inconseqüència política ha passat de la «Unión Patriótica» a l'«Esquerra Republicana de Catalunya».

Ens permetem recomanar-li que ho deixi córrer. Podria portar-li disgustos de família i, cregui, no val la pena.

Esperem farà cabal del nostre bon consell.

* * *

Reflexió... d'un ignorant: ¿Per què «Lluita» diu que el senyor Trias no va signar un document del Col·legi d'Advocats i no retreu, per exemple, que el seu Director, senyor Rosés, és un exconferenciant a la «Unión Patriótica» de Mollet?

No és pas que ja ens haguem encarregat nosaltres.

* * *

Alguns amics nostres s'estranyen de què no ens indignem davant del llenguatge que «Lluita» empra i que no hi corresponguem d'una manera dura.

No se n'estranyin els nostres amics i els hem de dir que els que ho facin, fan mal fet d'indignar-se.

Tinguin en compte que, davant les persones d'una mica de bon sentit és sempre l'insultador i no l'insultat qui resulta desprestigiàt.

Ningú, per exemple, no tindrà per amigues de lo del proïsme les senyores que sobre el pit tenen a bé portar-hi una creueta pel sol fet que hagin estat tractades de lladres, i en canvi, davant de totes les persones que no estiguin mancades de sensibilitat moral s'hauran acreditat de grollers i ben poc cavallers els que han dirigit aquest insult a unes dames.

A nosaltres hem de confessar que ens han produït satisfacció altres inconveniències del darrer número de «Lluita» perquè ens demostren que representen ja alguna cosa l'«Associació Catalanista» i el seu camp d'esports quan tenen la virtut de preocupar tant els nostres adversaris i ens fa gràcia el contrasentit d'un periòdic que es diu també d'esport, tan neguitós en veure com amb l'establiment d'un nou camp va a multiplicar-se en la nostra vila la cultura física.

Sorteig per als nostres subscriptors

Set premis

Tindrà lloc el tercer diumenge del mes de juliol, dia 17, prenent per base els números dels rebuts de subscripció del mes de juny.

Premis

Primer: «El català literari», per Pompeu Fabra.

Segon: «Proses triades», per Carles Riba.

Tercer: «Els sistemes electorals», per A. Rovira i Virgili.

Quart i cinquè: «El principi de les Nacionalitats», per A. Rovira i Virgili.

Sisè i setè: «Icrl i Beteli», per J. W. Goethe.

* * *

El sorteig del dia 19 donà el següent resultat:
Primer i segon: núms. 3 i 16. Del tercer al sisè: núms. 55, 68, 66 i 26. Setè: núm. 14.

Noticiari

Se'ns ha dit que alguns tradicionalistes de la nostra vila s'han ofès perquè diguérem que eren pocs i els nomenàrem carlins.

Si els nomenàrem així fou perquè els lectors sa-

bessin a qui ens referíem, puix pel poble són coneguts per aquest nom més que per cap altre i no pas amb la intenció d'ofendre'ls. Si volen ésser nomenats tradicionalistes, realment més apropiat, per tradicionalistes els nomenarem nosaltres.

* * *

L'«Associació Catalanista» prepara per un dels propers diumenges la festa inaugural del seu camp d'esports.

Sembla que consistirà en un gran míting, en partits de tennis i basket-ball i en un sopar a l'Ateneu.

* * *

Hi ha expectació en el poble per a saber com acabarà la seva actuació la Comissió municipal de Responsabilitats.

* * *

Degut a gestions de la Casa del Vallès, la Generalitat de Catalunya ha dictat unes disposicions

per a portar a efecte la repoblació forestal del Pla de la Calma.

* * *

Per les eleccions de l'any passat el poble entenebrat votava qualsevol colomitat, tan sols fos representada per l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Ara, alguns dels seus diputats, no acudeixen a defensar a les Corts Constituents, l'autonomia de la nostra terra. Un n'hi ha que fins i tot vota contra l'Estatut que tots els catalans defensem. Aquest és En Ramon Franco. Ara tracten d'expulsar-lo del partit.

¿No hauria estat millor que s'hagués elegit al seu lloc un Duran i Ventosa, un Ventosa i Calvell, un Rovira i Virgili, un Pompeu Fabra, un Trias de Bes, un Josep Maria Tallada, un Vidal i Guardiola, un Bofill i Mates, o un de tants prestigis amb què compta Catalunya per la seva defensa?

¿Quan deixarà el poble d'ésser tan infant?

Gaseoses i Sifons

CREUS

Són les millors

El jove MARIUS SOLÀ, de Montmeló, d'edat 14 anys, preparat pel Sr. Director de

L'Acadèmia Ninou

fou examinat per altes personalitats de Barcelona i obtingué el títol de

Tenedor de llibres

(Comptable)

amb la qualificació de NOTABLE

Col·legi de Sant Jaume

Els progressos dels seus alumnes són la millor propaganda d'aquest centre docent - Espaiós pati amb arbrat per a les hores de descans - Classes de nit i a hores convingudes

Berenguer III, 198 (Can Petit)

Director: Jaume Tosquella

Xarop Hipofosfats

FOZ

De bon gust i resultats immillorables

Hostal «LA MARINETTE»

Granja / Cafè - Bar / Centre d'Esports

Salvador Llavina

P. Mercadal - Tel. 40

MOLLET